

Formening er i høj Grad nødvendig, og saa hurtig som muligt bør gennemføres, medens det andet er noget nyt og noget, som ikke er nødvendigt, og jeg kan derfor ikke se rettere, end at skal man se Forstel paa disse Paragraffer, maa det være til Fordel for det, som er stillet af os.

Jeg kommer til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til den ærede 2den Lands-tingsmand for 9de Kreds (Stilling). Han udtalte sig paa den mærkværdige Maade overfor vort Forslag, at han kunde være med dertil, hvis det blot var en Henstilling til Ministeren. Saa, saa kunde han maasse være med dertil, han var ikke fuldstændig med dertil, det indrømmer jeg, men han udtalte sig dog i Retning af, at det var rigtigt at hindre de nuværende uheldige Vicitationer, og han nævnte ogsaa særlig, at man burde se at saa disse Priskuranter, disse Overenskomster mellem Arbejdsgiver og Arbejder i højere Grad gældende end nu. Men da Lovforslaget netop tilfigter dette, og det ærede Medlem kunde være med til at gøre en Henstilling til den ærede Minister, saa ser jeg ikke, hvorfor han ikke kan være med til at søge det fastslaaet. Det er dog mærkværdigt, at man anser en Ting for rigtig i og for sig, men saa alligevel ikke vil have den slaaet fast som noget, der skal gøres, men kun som noget, der kan gøres, hvis andre synes, det bør gøres. Det forekommer mig, at naar man anser en Foranstaltning for rigtig, saa burde man stræbe efter saa vidt muligt at saa den gjort til en almindelig Regel, saaledes at den kom til at gøre det gode, den var i Stand til. Endelig skal jeg kun gøre den enkelte Bemærkning med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at naar Staten overtog Produktionsmidlerne, saa vilde det blive saa dyrt, at man ikke kunde have med det at gøre, at jeg skal ikke disputere med det ærede Medlem derom, men jeg kan kun sætte min Opfattelse derimod og sige, at efter min Opfattelse vil Staten kunne producere billigere, end den nuværende kapitalistiske Produktion er i Stand til. Jeg skal ikke komme videre ind paa det, men jeg har dog villet gøre denne Bemærkning. Den Vædring, som det ærede Medlem kunde ønske, at der ogsaa tilføjedes vort Forslag, kan jeg tilbøds være med paa, nemlig med Hensyn til Arbejdernes Forsikring mod Ulykkestilfælde. Det tror jeg godt, man kunde paalægge Entreprenørerne; derimod er der med Hensyn til Sygeforsikringen en meget uheldig Side derved, som der maa tages visse Forholdsregler imod, thi Her eksisterer jo nu ved den Slags Anlæg Syge-

kasjer; men det er Sygekasser af den Natur, at Medlemmerne ere fuldstændig underkastede Entreprenørernes Forgodtbefindende. De indbetale deres Penge, og der er ikke mange Regler, der ere bestemmende der; naar saa Arbejdet ophører have de indbetalt deres Penge uden at have Krav paa noget som helst Regnskab eller den Slags; Forretningsførelse finder nemlig ikke Sted. Altsaa, jeg finder det er en uheldig Form for Sygekasser, og hvis man vilde ind paa det, maatte der Bestemmelser til, der sikrede Arbejderne.

Til Slutning skal jeg kun anbefale vore Vædringsforslag. Jeg kan, som jeg har bemærket, ikke se de store Vanstigeligheder, der fra forskellige Sider ere blevne gjorte gældende mod dem. Derimod ser jeg i den nuværende Maade, hvorpaa dette Arbejde udføres, noget saa uheldigt, noget saa forfærdigt og for Arbejderne ulykkebringende, at vi maa se at komme bort deraf saa hurtig som mulig; og derfor vil jeg tillade mig at anbefale disse to Paragraffer til Vedtagelse. Jeg kan ikke indse, at de kunne gøre andet end godt eller gøre Skade i nogen som helst Retning.

Judenrigsministeren (Fugerslev): Det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) udtalte et Ønske om, at man ved Sygeforsikring, ved Alderdomsforsørgelse skulde bestræbe sig for saa vidt muligt at sikre Statens Arbejdere. Jeg er slet ikke uenig deri med det ærede Medlem, men naar det ærede Medlem mener at kunne kalde de Arbejdere Statens Arbejdere, som have Arbejde af og til ved tilfældige Jærnbaneanlæg, tror jeg ikke, man kan anvende dette Begreb om dem. "Statens Arbejdere" ere de, som have fast Arbejde f. Eks. ved Jærnbaner eller under andre Institutioner, der have en fast og sikker Arbejdsstyrke, de som ikke ere ideelig vekslede, men som antages af Statens Embeds- og Bestillingsmænd, og ikke af tilfældige Entreprenører og som ikke kunne gaa, naar de ville. Altsaa, under den Forsudsætning kan jeg godt være enig med det ærede Medlem i, at man skal være opmærksom paa det Forhold, og det er man i øvrigt ogsaa. — Det ærede Medlem nævnte et Navn i sin Dmtale af Statsdrift, nemlig Fiskerings. Ærede Medlemmer der kunne huse lidt tilbage, ville erindre den Kamp, der her paa Rigsdagen stod om Spørgsmaalet Usherød eller Ikke-Usherød, om Usherød Fabrik skulde nedlægges eller ikke. Det var særlig i Folketinget — maasse ogsaa noget i Landstinget — at man drøftede Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Stats-